

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 133 / 2022

(Αριθμός Κατάθεσης Αίτησης: 1693/325/01-11-2021)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή , Πρόεδρο
Πρωτοδικών, η οποία ορίσθηκε σύμφωνα με το νόμο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Απριλίου 2022,
χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας με την
επωνυμία "ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και τον διακριτικό τίτλο "ΓΕΑ
– GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", με Α.Φ.Μ. 997495285, που εδρεύει στην
Αθήνα (οδός Λαζάρου Σώχου αρ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στα και εκπροσωπείται
νόμιμα, με Α.Φ.Μ. στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει ο
ραδιοφωνικός σταθμός με τον διακριτικό τίτλο που
βρίσκεται στα , η οποία δεν παραστάθηκε στο
ακροατήριο.

2^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

Η αιτούσα κατέθεσε την από 01-11-2021 με αριθμό κατάθεσης 1693/325/01-11-2021 αίτηση στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 07-02-2022 και, κατόπιν αναβολής (αιτήσεως της αιτούσας), για τη δικάσιμο της 04-04-2022, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα ανέπτυξε προφορικά στο ακροατήριο και περιέχονται και στο έγγραφο σημείωμα που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη με αριθμό 4726/09-11-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα στο Πρωτοδικείο Χαλκιδικής, που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινομένης αίτησης με πράξη προσδιορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς προσδιορισθείσα δικάσιμο της 07-02-2022 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθ'ης η αίτηση. Κατά την παραπάνω δικάσιμο, η αιτούσα υπέβαλε αίτημα αναβολής, απουσία της καθ'ης, και η εκδίκαση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 04-04-2022. Από τη με αριθμό 4855/03-03-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα στο Πρωτοδικείο Χαλκιδικής,

που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο των από 07-02-2022 με αριθμό 39/2022 Πρακτικών Δημόσιας Συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου και κλήση προς συζήτηση για τη μετ' αναβολή δικάσιμο της 04-04-2022 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθ'ης η αίτηση. Όμως, η καθ' ης δεν εμφανίστηκε κατά την εν λόγω δικάσιμο της 04-04-2002, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από το οικείο έκθεμα και με τη σχετική σειρά, μολονότι κλητεύθηκε προς τούτο, και επομένως, πρέπει να δικαστεί ερήμην, η διαδικασία ωστόσο πρέπει να προχωρήσει σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρα 687 § 1, 690 § 1, και 691 § 1 ΚΠολΔ).

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Η προστασία αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1, κατά την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (οι λέξεις «ή εικόνας ή ήχου και εικόνας» διεγράφησαν με την παρ. β του άρθρου 81 Ν. 3057/2002), που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοια δε θεωρείται, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή, που καθιερώνεται με την ανωτέρω διάταξη του Ν. 2121/1993, είναι ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη,

4^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός μεν των μουσικών - ερμηνευτών - εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργούν σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 54 έως 58 του Ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι ειδικότερα να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές, που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, βάσει των άρθρων 55 παρ. 1β', 58 και 32 παρ. 1 του ίδιου νόμου, γίνεται καταρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 - 2 του ίδιου νόμου (2121/1993), αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν, που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομα του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που

5^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ' Ν. 2121/1993, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς, ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/1993, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στο πλαίσιο της διάταξης του άρθρου 728 παρ. 1ζ' ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 εδ. α' του ίδιου ως άνω νόμου τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας όλων των έργων ή όλων των πνευματικών δημιουργών, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα. Με τη διάταξη αυτή θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο, που λειτουργεί καταρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων της νομιμοποίησής τους, τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον ανωτέρω νόμο αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύσαν δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων. Από την ανωτέρω, όμως, διάταξη και ιδίως από την περιεχόμενη σε αυτή φράση «όλων των έργων», για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο νόμος απαιτεί για το ορισμένο της σχετικής αίτησης ή αγωγής των ημεδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης την εξαντλητική και δη την ονομαστική αναφορά στο δικόγραφο

6^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδικης (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

όλων των δικαιούχων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) συγγενικών δικαιωμάτων, που οι οργανισμοί αυτοί εκπροσωπούν και όλων των έργων τους, για τα οποία τους έχουν μεταβιβαστεί οι σχετικές εξουσίες καθώς και των αντίστοιχων αλλοδαπών οργανισμών, στους οποίους ανήκουν οι αλλοδαποί δικαιούχοι ή των επιμέρους στοιχείων και λεπτομερειών, των σχετιζομένων με τις συμβάσεις αμοιβαιότητας, που οι αιτούντες ή ενάγοντες ημεδαποί οργανισμοί έχουν συνάψει με τους ομοειδείς αλλοδαπούς, αφού κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στο πνεύμα της ολότητας των διατάξεων του Ν. 2121/1993, δημιουργώντας νέες δυσχέρειες στη δικαστική κυρίως διεκδίκηση της προστασίας των εν λόγω δικαιωμάτων και της είσπραξης των προβλεπόμενων από το νόμο αυτό αμοιβών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η ενιαία εύλογη αμοιβή και αποδυναμώνοντας έτσι σε σημαντικό βαθμό τον επιδιωκόμενο από την προαναφερθείσα διάταξη στόχο. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εισαγόμενο από τη διάταξη αυτή μαχητό τεκμήριο λειτουργεί μόνο αποδεικτικά αλλά και νομιμοποιητικά και επομένως, κατά την αληθή έννοια της εν λόγω διάταξης, αρκεί για το ορισμένο και παραδεκτό της σχετικής αγωγής των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης η αναφορά στο δικόγραφο ότι αυτοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων (ημεδαπών ή αλλοδαπών) και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά αυτών και δεν απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου των προεκτεθέντων στοιχείων, μη απαιτούμενης ούτε της διευκρίνισης της επιμέρους σχέσης, που συνδέει τους τελευταίους με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνουν την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου β' του προαναφερθέντος άρθρου, οι αιτούντες ή ενάγοντες οργανισμοί νομιμοποιούνται και μπορούν πάντα να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζουν κάθε φορά την ειδικότερη σχέση, που τους συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς). Υπέρ της άποψης αυτής συνηγορούν άλλωστε και τα ακόλουθα: 1) Το γεγονός ότι η διαχείριση και η προστασία του συγγενικού

17100

7^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

δικαιώματος, του αφορώντος τη διεκδίκηση και την είσπραξη της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης αμοιβής, ανατίθεται υποχρεωτικά από το νόμο αυτό σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και δε μπορεί να ασκηθεί ατομικά από τους δικαιούχους του εν λόγω δικαιώματος, 2) Το γεγονός ότι το ύψος της εύλογης αμοιβής, αλλά και η υποχρέωση καταβολής της από τους χρήστες, σε καμία περίπτωση δε συναρτάται προς τον αριθμό και την ταυτότητα των μελών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, 3) Το ότι στην αμέσως επόμενη παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 55, ο Ν. 2121/1993 αρκείται για την πληρότητα και το παραδεκτό του δικογράφου της σχετικής αίτησης ή αγωγής των εν λόγω οργανισμών στη δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους εκάστοτε εναγομένους ή καθ'ών η αίτηση χρήστες και δεν απαιτεί την πλήρη και εξαντλητική απαρίθμηση των έργων-αυτών και πολύ περισσότερο την ονομαστική αναφορά των παραγωγών των υλικών φορέων, στους οποίους αυτά έχουν εγγραφεί, 4) Το ότι το εισαγόμενο κατά τα ανωτέρω τεκμήριο είναι, όπως προεκτέθηκε, μαχητό και ο χρήστης, στο πλαίσιο της νόμιμης άμυνας του, μπορεί να το ανατρέψει, αφού από τον προαναφερθέντα νόμο προβλέπεται: α) υποχρέωση του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης να διαπραγματεύεται με τους χρήστες και να προβάλλει τις σχετικές με τις αμοιβές των μελών του αξιώσεις του, σε περίπτωση δε διαφωνίας τους να προσφεύγει στο Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, για τον προσωρινό καθορισμό της επίδικης εύλογης αμοιβής ή στο καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο, για τον κατά την τακτική διαδικασία οριστικό καθορισμό της αμοιβής αυτής (άρθρο 49 παρ. 1 εδ. γ', δ' και ε' Ν. 2121/1993), με επακόλουθο οι χρήστες να έχουν τη δυνατότητα και την απαιτούμενη άνεση χρόνου να πληροφορηθούν ο,τιδήποτε σχετίζεται με τα μέλη ή τα έργα των μελών του οργανισμού ή με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς και τα μέλη τους, που αυτός αντιπροσωπεύει στην ημεδαπή ή ακόμη και με τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας και εν γένει να διαπιστώσουν, αν το ως άνω τεκμήριο ανταποκρίνεται ή μη στην αλήθεια, β) υποχρέωση του οργανισμού

8^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, σε περίπτωση που αμφισβητηθεί από δικαιούχο ότι ορισμένο έργο, στη σύμβαση που καταρτίσθηκε με το χρήστη, ανήκε στην αρμοδιότητα του, να συντρέξει με κάθε τρόπο τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 Ν. 2121/1993), παρέχοντας του, μεταξύ άλλων πληροφορίες ή ο,τιδήποτε άλλο, σχετικό με τα μέλη του και τα έργα αυτών, καθώς και να παρέμβει στη σχετική δίκη, γ) αν ο ανωτέρω οργανισμός δηλώνει ψευδώς ότι έχει την εξουσία να διαχειρίζεται ορισμένα έργα ή να αντιπροσωπεύει ορισμένους καλλιτέχνες ή παραγωγούς, εκτός από τις ποινικές ευθύνες, οφείλει να αποζημιώσει τον αντισυμβαλλόμενο του χρήστη (άρθρο 55 παρ. 4 εδ. β' του Ν. 2121/1993) και 5) Το γεγονός ότι η τακτική αγωγή του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. ε' του ίδιου νόμου προσομοιάζει, ως προς τη νομιμοποίηση, με τις συλλογικές αγωγές (όπως με την αγωγή του άρθρου 10 παρ. 1, 8 και 9 του Ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών και του άρθρου 10 παρ. 1 Ν. 146/1914 «περί αθεμίτου ανταγωνισμού» ή ακόμη και με εκείνη του άρθρου 669 ΚΠολΔ), τις οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν όχι πλέον μεμονωμένα άτομα αλλά συλλογικοί φορείς, όπως διάφορα σωματεία ή άλλες ενώσεις προσώπων, που έχουν συσταθεί και αποβλέπουν στην προστασία συγκεκριμένων συλλογικών συμφερόντων, χωρίς να είναι αναγκαία η αναφορά όλων των μελών του εκάστοτε ενάγοντος συλλογικού φορέα για το ορισμένο και το παραδεκτό της αγωγής αυτού. Άλλωστε, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι, προς το σκοπό διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Πλέον αυτού, όμως, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων νομιμοποιούνται να προβαίνουν στη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που

9^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές, τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) και αποτελεί πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου. Η Σύμβαση αυτή: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο στην προαναφερθείσα διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως αυτό εντός το αργότερο 30 ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη με την ανωτέρω διεθνή σύμβαση (άρθρο 5 παρ. 2 Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία, που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης, και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμη και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα, που προέρχονται από τις μουσικά αναπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της προθεσμίας των 30 ημερών δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας (βλ. ΕφΘεσ 1299/2011,

10^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

1893/2010 αδημ., Εφθεσ 2187/2008, ΜονΠρΘεσ 11989/2012 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Τέλος, με την παράγραφο 6 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 46 παρ. 1 Ν. 3905/2010 (ΦΕΚ Α' 219/23-12-2010), προβλέπεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού μπορούν να συστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που προβλέπεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του ίδιου άρθρου. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 4 Ν. 2121/1993, οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, χωρίς καμία καθυστέρηση, καταλόγους των έργων, των οποίων αντίτυπα παράγουν ή πωλούν ή εκμισθώνουν ή δανείζουν, καθώς και των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που παρήχθησαν ή διατέθηκαν, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων.

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία εκθέτει ότι αποτελεί, κατά τις διατάξεις των άρθρων 49 παρ. 6 και 54 έως 58 Ν. 2121/1993, ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, με εταίρους τους πριν την ίδρυσή της μόνους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην ελληνική επικράτεια, που λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και συγκεκριμένα τον «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» (με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO»), τον «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» (με το

11^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδικης (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ») και τον «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» (με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ»), που είχαν συσταθεί ο πρώτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ερμηνευτές και ο τρίτος για τους μουσικούς, ως οι εν λόγω δικαιούχοι κατονομάζονται ειδικότερα. Ότι οι άνω εταίροι της έχουν υπογράψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους ενδεικτικά αναφερόμενους στο δικόγραφο αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για την είσπραξη και τη διανομή της εύλογης αμοιβής για τη δημόσια εκτέλεση των φωνογραφημάτων τους στην Ελλάδα, ήδη δε ανέθεσαν στην ίδια (αιτούσα) την εξουσία, κατ' αποκλειστικότητα, να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της εύλογης αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή της, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες των υλικών φορέων ήχου. Ότι για το λόγο αυτό συνέταξε αμοιβολόγιο, κατά τους όρους του νόμου, το οποίο γνωστοποίησε στο κοινό με δημοσίευσή του σε τρεις (3) ημερήσιες εφημερίδες και κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε κατάρτιση συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών. Ότι παρά ταύτα, η καθ'ης, η οποία εκμεταλλεύεται τον ραδιοφωνικό σταθμό με τον διακριτικό τίτλο _____ που βρίσκεται στα _____ και μεταδίδει, όλο το έτος και καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας του σε καθημερινή βάση, σε ποσοστό που υπερβαίνει το 80% του προγράμματός του, μουσικό ρεπερτόριο ημεδαπών και αλλοδαπών καλλιτεχνών, που εκπροσωπούνται από την ίδια, αρνείται κάθε διαπραγμάτευση και καταβολή της αμοιβής. Με βάση το ιστορικό αυτό, κατ' ορθή εκτίμηση του αιτητικού της, ζητεί α) να καθορισθεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η καθ'ης, καθ'όλο το χρονικό διάστημα από 01-01-2006 έως 31-12-2020, στο ποσοστό του 5% επί των ακαθάριστων εσόδων της, ήτοι στο ποσό των 3.000,00 ευρώ για κάθε έτος, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και συνολικά στο ποσό των 45.000,00 ευρώ (ήτοι, 3.000,00 ευρώ X 15 έτη = 45.000,00), άλλως στο ποσό των 1.500,00

12^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

ευρώ κατ' έτος, στο οποίο συμποσούται το ελάχιστο οριζόμενο στο αμοιβολόγιο της ποσό αμοιβής για τους ραδιοφωνικούς σταθμούς που εκπέμπουν στους λοιπούς νομούς της χώρας, πλην του νομού Αθηνών και του νομού Θεσσαλονίκης, ήτοι στο ποσό των 22.500,00 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. (1.500,00 ευρώ X 15 έτη = 22.500,00 ευρώ), ενώ περαιτέρω, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση, ζητεί β) να της επιδικασθεί προσωρινά το ήμισυ του άνω ποσού, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί η καθ'ης στα δικαστικά της έξοδα.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 682 επ., 693 παρ. 1, 728, 729, 176 του ΚΠολΔ. Σημειώνεται δε ότι η τυχόν παραδοχή του αιτήματός της δεν οδηγεί σε ανεπίτρεπτη - κατ' άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ - ικανοποίηση του αντίστοιχου δικαιώματος της αιτούσας, του οποίου ζητείται η εξασφάλιση, αφού η δυνατότητα λήψης του αιτούμενου ασφαλιστικού μέτρου (καθορισμού του ύψους και προσωρινής επιδίκασης της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οφείλεται στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι ως άνω καθ' ων η αίτηση) προβλέπεται ρητά στο νόμο (άρθρο 49 του Ν. 2121/1993). Άλλωστε, το Δικαστήριο αυτό δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ωστόσο η υπόθεση δεν αφορά γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (πρβλ. ΕφΘεσ 259/2010 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑθ 5058/2005 ΔΕΕ 2005. 1179) και συνεπώς για τον προσωρινό προσδιορισμό και την επιδίκαση εύλογης αμοιβής δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επείγουσας κατάστασης ή επικείμενου κινδύνου, που εν προκειμένω αναφέρεται. Πρέπει, επομένως, η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω, για να κριθεί αν είναι βάσιμη και από ουσιαστική άποψη.

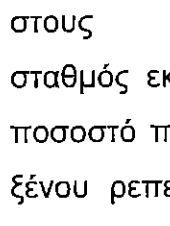
Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας,

που νόμιμα εξετάστηκε στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου, από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκόμισε η αιτούσα, αυτά που ανέπτυξε προφορικά και με το έγγραφο σημείωμά της η πληρεξούσια δικηγόρος της και από όλη γενικά τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ / ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ» συνιστά εγκεκριμένο από τον Υπουργό Πολιτισμού ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συνεστήθη νόμιμα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 49 παρ. 6 και 54 έως 58 Ν. 2121/1993, με το από 28-9-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό, νόμιμα δημοσιευθέν στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών. Μόνοι εταίροι της είναι οι πριν την ίδρυσή της μοναδικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην ελληνική επικράτεια, που λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και συγκεκριμένα ο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» (με το διακριτικό τίτλο «GRAMMO»), ο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» (με το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ») και ο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» (με το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ»), που είχαν συσταθεί νομίμως, ο μεν πρώτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ερμηνευτές και ο τρίτος για τους μουσικούς. Οι άνω οργανισμοί έχουν τις εκ του ανωτέρω νόμου (2121/1993) προβλεπόμενες και στη μείζονα σκέψη της παρούσας περιγραφόμενες αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και την είσπραξη και διανομή της προβλεπόμενης από το άρθρο 49 του νόμου αυτού εύλογης αμοιβής των

μελών τους, τις οποίες ήδη, από τη σύσταση της αιτούσας αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας και εντεύθεν, έχουν μεταβιβάσει στην τελευταία, που πλέον είναι και η μόνη αρμόδια κατ' αποκλειστικότητα να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της εύλογης αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή της, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες των υλικών φορέων ήχου (άρθρο 49 παρ. 6 Ν. 2121/1993), νομιμοποιούμενη συνεπώς στην άσκηση της κρινόμενης αίτησης. Στο πλαίσιο της εκ του ίδιου νόμου παρεχόμενης στους άνω οργανισμούς (εταίρους της αιτούσας) ευχέρειας συντάχθηκε από τους τελευταίους αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις (3) πανελλαδικής κυκλοφορίας ημερήσιες εφημερίδες και συγκεκριμένα στις εφημερίδες «ΑΥΓΗ» της 20-4-2012, αριθμός φύλλου 11385, «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19-4-2012, αριθμός φύλλου 11236 και «ΚΕΡΔΟΣ» της 20-4-2012, αριθμός φύλλου 8039, με κλήση συγχρόνως των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών των μελών τους. Κατά το άρθρο 23 παρ. 2 Ν. 4481/2017, ο καταρτιζόμενος από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλογος με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες, πλέον γνωστοποιείται προς το κοινό όχι με δημοσίευσή του σε εφημερίδες (όπως στο παρελθόν), αλλά με ανάρτηση στις ιστοσελίδες των οργανισμών αυτών και στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ. Σύμφωνα με την ανωτέρω δημοσίευση το προαναφερόμενο αμοιβολόγιο για ραδιοφωνικούς σταθμούς που μεταδίδουν από τη συχνότητά τους μουσική και τραγούδια σε ποσοστό 20% του προγράμματός τους, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε ποσοστό 1% επί των πάσης φύσεως (ακαθάριστων) εσόδων τους, για τους σταθμούς που μεταδίδουν τα ανωτέρω κατά ποσοστό από 21% έως 40% του προγράμματός τους σε ποσοστό 2% επί των πάσης φύσεως (ακαθάριστων) εσόδων τους, για τους σταθμούς που μεταδίδουν τα ανωτέρω κατά ποσοστό από 41% έως 60% του προγράμματός τους σε ποσοστό 3% επί των πάσης φύσεως (ακαθάριστων) εσόδων τους, για τους σταθμούς που μεταδίδουν τα ανωτέρω κατά ποσοστό από 61% έως 80% του προγράμματός

15^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

τους σε ποσοστό 4% επί των πάσης φύσεως (ακαθάριστων) εσόδων τους και τέλος για τους σταθμούς που μεταδίδουν τα ανωτέρω κατά ποσοστό που υπερβαίνει το 80% του προγράμματός τους σε ποσοστό 5% επί των πάσης φύσεως (ακαθάριστων) εσόδων τους. Η δε ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε σε ποσό α) 15.000,00 ευρώ ετησίως για τους ραδιοφωνικούς σταθμούς που εκπέμπουν στο νομό Αττικής και για τους σταθμούς εθνικής εμβέλειας, ανεξαρτήτως του εάν είναι δημοτικοί, δημόσιοι ή ιδιωτικοί, β) 3.500,00 ευρώ ετησίως για κάθε κρατικό, δημοτικό ή ιδιωτικό ραδιοφωνικό σταθμό που εκπέμπει στο νομό Θεσσαλονίκης και γ) 1.500,00 ευρώ ετησίως για κάθε κρατικό, δημοτικό ή ιδιωτικό ραδιοφωνικό σταθμό που εκπέμπει στους λοιπούς νομούς της χώρας. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ'ης διατηρεί και εκμεταλλεύεται τον ραδιοφωνικό σταθμό με τον διακριτικό τίτλο

που βρίσκεται στα και εκπέμπει στους μεγακύκλους, το δε πρόγραμμα που ο ως άνω ραδιοφωνικός σταθμός εκπέμπει καθημερινά, σε εικοσιτετράωρη βάση, αποτελείται κατά ποσοστό που υπερβαίνει το 80% από μουσική και τραγούδια ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, προστατευόμενου από την αιτούσα. Πιθανολογήθηκε, ειδικότερα, από την κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας, ότι ο ανωτέρω ραδιοφωνικός σταθμός της καθ'ης, κατά το χρονικό διάστημα από 01-01-2006 έως 31-12-2020 (ήτοι, για 15 έτη) χρησιμοποίησε το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερομένων μελών της αιτούσας, καλύπτοντας με αυτό ποσοστό άνω του 80% του προγράμματός του. Η μετάδοση του μουσικού προγράμματος συνέβαλε στην αύξηση της ακροαματικότητας του σταθμού και συνακόλουθα στην αύξηση και των εσόδων της καθ'ης από διαφημίσεις, χορηγίες κλπ, ενώ αντίστοιχα σημειώθηκε πτώση στις πωλήσεις φωνογραφημάτων των δημιουργών του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιεί, διότι, λόγω της μετάδοσης των έργων τους, ήταν φυσικό το κοινό να αποτρέπεται από την αγορά των φωνογραφημάτων. Η καθ'ης οχλήθηκε σχετικά από την αιτούσα, είτε προφορικά, είτε τηλεφωνικά, αλλά αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής

16^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

για τα επίδικα έτη (άρθρο 49 Ν. 2121/1993), αρνούμενη να συνεργαστεί. Συνακόλουθα, η καθ'ης περιλαμβάνεται μεταξύ των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου, κατά την έννοια του Ν. 2121/1993, αφού, καθημερινά, σε εικοσιτετράωρη βάση, κατά το χρονικό διάστημα από 01-01-2006 έως 31-12-2020, χρησιμοποιούσε μουσική και τραγούδια ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου (προστατευόμενου από την αιτούσα) και κάλυπτε μ' αυτό ποσοστό άνω του 80% του προγράμματος του ραδιοφωνικού σταθμού της. Εφόσον, λοιπόν, παρά τις οχλήσεις της αιτούσας, η καθ'ης αρνείται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την καταβολή της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, υφίσταται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, εξουσία του Δικαστηρίου να καθορίσει το ύψος της. Σημειώνεται ότι τα ποσά της εύλογης αμοιβής, που καθορίζονται από την αιτούσα κατ' αποκοπή με τα εκδιδόμενα ανά τακτά χρονικά διαστήματα αμοιβολόγια, δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο, μπορούν όμως να αποτελέσουν τη βάση της κρίσης του, αν οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο. Εν προκειμένω, με βάση τα προαναφερόμενα, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει η καθ'ης για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου πρέπει να καθοριστεί προσωρινά με βάση το αμοιβολόγιο που συνέταξε η αιτούσα για τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και ανέρχεται σε ποσοστό 5% επί των ακαθάριστων εσόδων της, ύψους 60.000,00 ευρώ και δη στο ποσό των 3.000,00 ευρώ (60.000,00 ευρώ X 5%) ανά έτος, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, για κάθε έτος που εμπίπτει εντός του χρονικού διαστήματος από 01-01-2006 έως 31-12-2020, και συνολικά στο ποσό των 45.000,00 ευρώ για τα 15 έτη, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. (ήτοι, 3.000,00 ευρώ /ανά έτος X 15 έτη = 45.000,00 ευρώ), γενομένου δεκτού ως ουσία βάσιμου του σχετικού αιτήματος. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε και η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης για την προσωρινή επιδίκαση, υπέρ της αιτούσας, μέρους του άνω προσδιορισθέντος ποσού, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεχόμενων αναβολή βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, και επομένως πρέπει να γίνει δεκτό και το αντίστοιχο αίτημα και να

17^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

επιδικασθεί υπέρ της αιτούσας το ήμισυ του ποσού της, κατά τα ανωτέρω, ορισθείσας εύλογης αμοιβής των μελών της, δηλαδή το ποσό των 1.500,00 ευρώ (3.000,00 : 2) για κάθε έτος που εμπίπτει εντός του χρονικού διαστήματος από 01-01-2006 έως 31-12-2020, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., και συνολικά το ποσό των 22.500,00 ευρώ (45.000,00 : 2) για τα 15 έτη, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, και να καταδικαστεί η καθ'ης στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας (άρθρο 176 ΚΠολΔ), λόγω της ήττας της, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση, ερήμην της καθ'ης.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής, που πρέπει να καταβάλει στην αιτούσα η καθ'ης η αίτηση για την εκ μέρους της μετάδοση και δημόσια παρουσίαση μουσικών έργων μελών της αιτούσας, μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού της με τον διακριτικό τίτλο

για τα έτη 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 και 2020, στο ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ (3.000,00 €), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για έκαστο έτος, ήτοι συνολικά στο ποσό των σαράντα πέντε χιλιάδων ευρώ (45.000,00 €) για το σύνολο των άνω ετών (3.000,00 € X 15 έτη), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α..

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ'ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της κατά τα άνω προσδιορισθείσας, για το σύνολο του ένδικου χρόνου, εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτήν και συγκεκριμένα το ποσό των είκοσι δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (22.500,00 €), πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α..

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ'ης στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα ευρώ (350,00 €).

18^η σελ. της με αριθμό 133 / 2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (Διαδικασίας Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στις 15 Απριλίου 2022, στον
σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου τούτου, χωρίς την παρουσία των διαδίκων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(για τη δημοσίευση)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
Πολύγυρος 7-7-2022
Η Γραμματέας

